

Učenje kao process sticanja znanjan navika i sposobnosti bilo je važno pitanje kojim su se bavili mnogi naučnici kako bi došli do što pouzdanijih saznanja kakav je process učenje zaista, kako na njega možemo uticati, a sve u cilju pronalaženja lakših i racionalnijih puteva ka novim znanjima, osobinama i navikama. Ako bismo želeli da postavimo jasnu definiciju procesa učenja najpre ga moramo sagledati u jednom širem kontekstu. Najčešće se pod učenjem podrazumeva namerno zapamćivanje verbalnog materijala o čemu će kasnije biti više reči. Međutim, ljudi stiču znanja a da pritom nemaju nikakvu nameru. Učenje kao process ne odnosi se uvek i samo

na sticanje znanja već učenjem stičemo razne motorne veštine, formiramo osećanja i različite osobine ličnosti. Treba napomenuti da čovek ne uči samo putem ličnog iskustva. Veliki deo onoga što znamo i umemo naučili smo od drugih. Putem vaspitanja i obrazovanja primamo u nasleđe ono što su našo preci saznali i stvorili u svetu oko nas. Tako se stiče socijalno nasleđe. Zahvaljujući tom socijalnom nasleđu uspevamo da se snalazimo u sredini kojoj živimo i da vladamo njom i sobom. Bez učenja, ali takođe bez mišljenja i pamćenja, ne bismo uspeali da se snađemo u sredini koja nas okružuje.

U najširem smislu, učenje bismo mogli da predstavimo kao rezultat iskustva i nastojanja pojedinaca da zadovolje brojne vlastite motive i ciljeve. Takođe, možemo ga predstaviti kao poboljšanje u ponašanju u smislu da pojedinac bilo šta da učini postaje veštiji, iskusniji i uspešniji.

Teorije učenja

Da bismo process učenja razumeli u celosti smatrao sam neophodnim da ovim radom obuhvatim osnovne teorije učenja koje taj process sagledavaju iz različitih uglova.

-BIHEJVORISTIČKE TEORIJE UČENJA

Osnov bihejviorističke teorije bazira se na vezi stimulus-reakcija i ukazuje na važnost ponavljanja i potkrepljenja u procesu učenja. Bihejvioristi smatraju da je za uspešno učenje neophodno jasno i precizno postavljanje ciljeva, deoba građe na manje celine i apsolutna sistematičnost da bi se kao rezultat dobilo željeno ponašanje.

Prva istraživanja o uslovnim refleksima sproveo je Pavlov koji je eksperimentima na psima ukazao kako se uslovljavanje zasniva na povezivanju dveju draži – uslovne i bezuslovne. Bezuslovna draž je podsticaj koji u organizmu izaziva neki bezuslovni refleks. Hrana izaziva kod čoveka i životinja povećano lučenje pljuvačke. Uslovna draž je bilo koji drugi podsticaj povezan sa bezuslovnom draži. To može biti određena boja, zvuk, pokret. Uslovni refleks se može formirati ako uslovna draž predhodi bezuslovnoj. Saznanja do kojih je došao Pavlov veoma su značajna u samom procesu učenja jer pojedinac svojim ponašanjem reaguje na spoljne podsticaje. Rezultati Pavlovljevih istraživanja doprinela su da se i drugi naučnici aktivnije uključe u izučavanje procesa učenja zasnovanom na vezi stimulus – reakcija. Razvijanjem i dopunjavanjem njegove teorije nastale su brojne teorije kao što su teorija klasičnog uslovljavanja, instrumentalnog uslovljavanja, teorija asocijativnog učenja i dr.

-KOGNITIVNE TEORIJE UČENJA

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com